

їако нѣкой ѿ васъ согрѣши, їмаме ходатаа ко Оцѣ Инсѣа Хрѣта праведника.

2 И той ще да го оумилостиви за наши те грѣхове, и не самъ за наши те, но и за грѣхове те насичка мїрѣ.

3 И съ това раздѣваме че сме го познали, ако сохраниваме неговы те заповѣди.

4 Който говори че го е позналъ, а заповѣди те неговы не сохранива, ажѣцъ е и въ него истина нема:

5 И който сохранива словото, въ него е воистиннѣ Бжїѣта люковѣ совершенна. И съ това раздѣваме защо сме въ него.

6 Който говори, защо въ него прекывае, алаженъ е да ходи и той, каквото е онъ ходилъ.

7 Возлюбленїи, не ви писвамъ нова заповѣдь, но заповѣдь вѣтха, колто їмахте испрво: вѣтха та заповѣдь е слово то, коєто чѣхте испрво.

8 Но пакѣ заповѣдь нова ви писвамъ. (сїрѣчь) Онова, коєто е истинно и въ него и въ васъ: защо темнина та замина, а свѣтъ истинный вече свѣти.

9 Който говори защо е въ свѣтатъ, а крѣта своего ненавиди, той е въ темнина та до сегѣ.

10 Който ѿвѣча крѣта своего, онъ прекывае въ свѣтатъ, и преткновѣнїе нема оу него.

11 И който ненавиди крѣта своего, той е въ темнина, и въ темнина ходи, и не знае кждѣ ѿива, зашто темнина та мѣ е ѿслѣпила очї те.

12 Писвамъ вамъ, чада, зашто ви се прощаватъ грѣхове те заради негово то име.

13 Писвамъ вамъ Оцѣ, зашто познахте оногова, който е ѿ начало то. Писвамъ вамъ юношы, зашто повѣдїхте лѣкаваго. Писвамъ вамъ дѣца, зашто познахте Оцѣ.

14 Писахъ вамъ Отцѣ, зашто познахте оногова който е ѿ начало то. Писахъ вамъ юношы, зашто сте їки, и слово то Бжїе въ васъ прекывае, и повѣдїхте лѣкаваго.

15 Не ѿкїчайте мїрѣ: зашто който люки мїрѣ, въ него нема люковѣ Отца:

16 Зашто сичко цото е въ мїрѣ. (сїрѣчь) похоть та плѣтска, и похоть та насичте, и гордость та насичте, не е ѿ Оцѣ, но ѿ тоа мїрѣ е.

17 Но мїрѣ преходи, и похоть та негова: а който твори вола та Бжїѣ, прекывае во вѣки.